

Авен и јазопас у земљи ваука, Урош Петровић

У делу „Авен и јазопас у земљи ваука” се ради о дечаку белокосом дечаку Авену Вилусу(из вилуског је народа,па му је то као презиме) и његовом јазопсу,борбеној животињи за коју нико није сматрао да је припитомљива,Горду.Он и Горд су били најбољи пријатељи и живели су заједно у Вилуском селу.Авен је био препознатљив по бацању екстремно оштрих барабиних листова,који су стварали опасност чим би пали са крошње.Сва друга деца су бирала безбеднију варијанту(бацање облик шкољки),али он није страховао од оштрог лишћа.Штавише,постао је мајстор бацања тих малих стварчица,по чему ће касније бити увелико познат.

Једног је дана,Авен,склапајући лишће у свој тоболац,угледао један а чудном поруком,па се одмах заинтересовао за њега.Такође је нашао неки отвор,у који је био сигуран да може да се увуче.Он и јазопас су се сутрадан спаковали и отишли на авантуру кроз тај отвор.Били су у неким пећинама,где упознају симпатично светлашце,Сипа.Сип,је наиме,очигледно био жељан друштва,те је много заволео Авена чим су се упознали,иако је Авену требало времена да се спријатељи са Сипом,колико и Сип са њим.Углавном,он је изгубио јазопса из видика,али је мало светлашце рекло да зна где је.Успео је да га пронађе,па су преспавали.Изашли су одатле и срели су пет ваука,од којих им је само један умакао(све друге су убили).Преспавали су на трави и ујутру,кренули ка средишту Гинкове шуме.На путу су наишли на једног Калемара,који није знао како су прешли преко земље Ваука,али му је Авен објаснио.Такође му је рекао да не треба да се плаши Горда и да он само чува Авена од опасности.Дошао је и Калемар Ича,па су се њих тројица fino испричали.Ича их је позвао да дођу код њих,што је Авен радосно прихватио.Остали су мало тамо,док су их сви запањено посматрали(Авена и Горда).

Запутили су се ка области Лутајућег језера,у којима је било разноврних риба,попут нарвала,риба пеџача и пегавих језерских риба.Ту су,такође,били и водени леопарди,предатори тог станишта.Имали су пристојне оброке тамо,а Авен је маштао о пецању на овој територији.

Од једном се Авен окрену,а оно што је видео,запањило га је.То су биле црне крвопије,жедне убијања Авена и његовог животињског помоћника.Авен и Горд су успели да их убију,уз велику помоћ нарвала,који су их уболи њиховим роговима.Крв мртвих крвопја је привукла водене леопарте,који су појели лешеве одвратних бића.Авен је једва долазио до даха,сав умазан ваучком крвљу.

Горд је сваке ноћи,правио рупе за Авена и њега,па би њих двојица заједно лежали у ту рупу и спавали.

Стигли су и до области Четинарске висоравни.У њој је,између осталог,живео рођак Горда,јазопас маскар(друга врста).Ту су биле узгајане оморице,патуљасте клеке и изломљене печурке.У овом пределу живели су још монал и шумски леминг.Монал их је препао,те је Горд из љутње почео да је јури,на шта му је Авен рекао да је пусти и да завире у њено легло.Авен и Горд су упали у једну замку,те је један Суровар довикивао Авену да се пази Горда,па су се касније споразумели и порпичали.Суровар му је пружио уже,те су се попели и Авен му се захвалио.Испричали су се,а заједничког непријатеља су дефинитивно имали.Мада,зајднички непријатељи могу довести до пријатељстава,што је овде било јако кориосно.Суровар је рекао да их Сурвовари мрзе и да би и они желели да их просто уклоне.

Авен је у једном трену приметио да је Горд опчињен нечим,а то је била нека женка јазопас,која га је напала и замало убила.Авен је искористио сву снагу коју је имао да би у последњим секундама спаисио свог верног пријатеља.У суроварском селу се друид љутио и грдио Суроваре што нису довели Авена да га боље упознају.

Једног дана су отишли до Мангрове шуме,која је од предатора те области имала гавијале,крокодиле дугих и танких чељусти.Та прва ноћ им је трајала јако дуго и нису је преспавали у рупи,како се не би удавили у води.

Авен је ујутру срео Пенвира(Клоа),који му је одговарао на разнолика питања и који је био веома мудар.Он је могао да порпими било који облик(дрвета,камена,жбуна).Пенвир их је затим „повезао” кроз Мангрову шуму и ишлису брзином светлости,држећи се чврсто за лијану.Авен еј био преплашен,али је на крају био вољан за још једну возњу.Пенвир,му еј протумачио поруку,која је имала везе с неом светлошћу и тунелима,која је Авену после много помогла.

„Шумски таксиста” их је добезао до области Обале уткаса,у коме су логично,живели уткуси(снажни биљоједи,изгледом подсећају на мале кенгуре).Ту су живеле и бабирусе,опасне звери.Било еј ту још пар животиња,а од биљака су биел узгајане арека палме,хлебна дрва и дикобрази.Упознали су и еке Тундире,па се и с њима,наравно,фино попричао.Када их је једна бабируса их је једном напала,они се разбешаше,па је касније убише.За јело су касније спремали укусно месо бабирусе.Пролазили су кроз област Пешчаих дина,а стигли су и у Срце Гондване,у којем су упознали једног пастира,који их је одвео(јахали су на овцама) до Вилуског села.Авен је био запрепашћен.Сви су га гледали сам чуђењем и били су задивљени.Упознао је старца Мијера и његову ћерку Улису.Упознао је и дечака Лена и још много њих.Сви заједно су припремали план да поразе вауке и радили су на јачању оружја,х+те је свако изнео неку своју идеју.Улиса је правила заставу за Авена,а за скицу је користила његов лист са цртежом.Лен га је одвео до Иландаса,где су срели неке људе и порпичали се са њима.Иландас је једна јако битна вилуска грађевина и било ју је лепо видети.Тамо су нашли неке зделе,које су

понели Мијеру.Он и Лен су отишли да нађу копнене китове.Чекали су јако пуно и таман су се спремали да оду,па видоше тај предиван приказ.Слушали су њихову дивну музику.Уживали су.Вратили су се у вилуско село,а Авен је веома размишљао о Мијеровој ћерци,која је стварала неки чудан осећај у њему.Неке благе непријатности,али и топлине.Они су отишли одатле,у нове походе.Прошли су области Западних обронака и Зелеонг гротла.Срели су Сипа и убили чак шест Ваука! Стигли су и на територију Земље Ваука,која му је уливала велики страх.Тамо су живеле бештије(језиве звери налик на вауке),оберати,гракуле и тако даље.Опет су налетели на Вауке и Сип,који је био смештен у Авеновом уву,га је запиткивао о његовом страху.Дечак је дрхтао и било је јако густо.Успели су да их победе и наставе даље. Преноћили су ноћ.Стигли су до територије Царевине баобаба,на коме су били баобаби и орхидеје од биљака,а од предатора су то били големи термити.Сакрили су се у дрво јер су чули ваучке звукове,па су тако преноћили.Успели су да прегурају ту незгодну област,стигавши до Прашуме Рунауса.У њему је предатор била опасна мачка пангар,а Авен је одлучио да је заобиђе,самтрајући да је јача.

Уз помоћ лијани су прешли на другу страну реке,а јазопаса су неке пиране угризле,па их је Авен скинуо.Све с евише ближио рат са Вауцима.Нашли су се са Мијером и осталим члановима „посаде” те су на копненим китовима кренули у рат са Вауцима.Сјајно су се борили и имали су огромну предност.Сип је облетао и обавештавао их је,Лен је погинуо а Авен је морао да поједе месо мртвог ваука кога је успут убио како би преживео и прошао кроз пролаз и успео је да заврши битку и победи војску ваука.Упознао је и Тоемјце који су му дешифровали поруку и тако еј рат био завршен.

Огњен Ракић, 7/3
ОШ „Деспот Стефан Лазаревић“

Миријево, Београд
телефон 065 2807934